

Aspect din sala Congresului.

(Telefoto TASS-Agerpres)

DESCHIDEREA CELUI DE-AL XXII-LEA CONGRES AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite :

Congresul al XXII-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice care s-a deschis la 17 octombrie la Kremlin, a fost denumit de poporul sovietic Congresul constructorilor societății comuniste. Ziua deschiderii Congresului s-a transformat într-o mare sărbătoare.

Caracterul solemn al acestui eveniment se simte pretutindeni. Moscova este împodobită festiv. Străzile și piețele sunt dominate de pancarte pe care sunt scrise cuvinte exprimând convingerea că sarcinile grandioase trasate de noul program al partidului vor fi îndeplinite. La Congres au sosit delegații din diferite colțuri ale țării.

Cu mult înainte de deschiderea Congresului, la Palatul Congreselor din Kremlin au început să sosească delegații și oaspeții. Sunt oameni de diferite vârste și profesii, vechi bolșevici — veterani ai luptelor revoluționare — eroi ai cincinelor, oameni de știință care asaltează orizonturile neexplorate ale științei, primii cosmonauți. Familia de 10 milioane a comuniștilor din Uniunea Sovietică a trimis la Congresul de la Moscova aproape 5.000 de delegați.

În uriașa sală a Palatului, se află, de asemenea, numeroși invitați. Aceștia sunt oameni ai muncii din întreprinderile din Moscova, reprezentanți ai vieții publice din capitala sovietică, conducători din industrie.

La ședință asistă membri ai corpului diplomatic, corespondenți ai presei sovietice, ai presei țărilor socialiste, ai celor mai mari agenții de presă și ziare din statele capitaliste.

Delegații și oaspeții au vizitat Palatul Congreselor, minunata construcție din sticlă și marmură, înălțată în 15 luni pe teritoriul străvechiului Kremlin.

La ora 10 (ora Moscovei) își fac apariția în sală conducătorii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care sunt întâmpinați cu aplauze furtunoase.

N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., deschide Congresul care urmează să rezolve probleme de cea mai mare însemnătate, să adopte cel mai important document al epocii, al treilea program al partidului, programul construirii comunismului.

N. S. Hrușciov anunță că la Congres participă reprezentanți a 80 de partide marxist-leniniste frățești.

La propunerea lui N. S. Hrușciov, delegații și oaspeții au cinstit, păstrând un minut de reculegere, memoria militanților de seamă ai mișcării comuniste și muncitorești internaționale care au decedat în anii de după cel de-al XXI-lea Congres al P.C.U.S.

După alegerea Prezidiului, secretariatului, comisiei de redactare și comisiei de validare a fost adoptată în unanimitate ordinea de zi a Congresului.

Cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S. va discuta următoarele probleme :

1. — Raportul de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S. — raportor Nikita Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. ;

2. — Raportul de activitate al Comisiei centrale de revizie a P.C.U.S. — raportor Alexandr Gorkin, președintele Comisiei de revizie ;

3. — Proiectul de Program al P.C.U.S. — raportor Nikita Hrușciov ;

4. — Cu privire la modificările în statutul P.C.U.S. — raportor Frol Kozlov, secretar al C.C. al P.C.U.S. ;

5. — Alegerea organelor centrale ale partidului.

Raportul de activitate al Comitetului Central este prezentat de N. S. Hrușciov. În acest raport, a cărui expunere a durat aproximativ 6 ore și jumătate, se face bilanțul activității partidului pe o perioadă de aproape șase ani, se analizează actuala situație internațională și se trasează sarcinile în lupta pentru cauza oamenilor muncii.

Delegații și oaspeții ascultă cu cea mai mare atenție raportul prezentat de primul secretar al Comitetului Central al P.C.U.S. În sală izbucnesc în repetate rânduri aplauze furtunoase, ca semn de aprobare a liniei generale a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Raportul de activitate a Comisiei centrale de revizie a P.C.U.S. este prezentat de Alexandr Gorkin, președintele acestei comisii. Comitetul Central al Partidului, a declarat el, în conformitate cu Directivele celui de-al XX-lea Congres, a depus o vastă activitate pentru restabilirea normelor leniniste ale vieții de partid încălcate în perioada cultului personalității lui Stalin. Au fost convocate în mod regulat plenary ale C.C. al P.C.U.S., au fost organizate adunări ale activului și conferințe pentru problemele industriale, agricole, culturale. Au fost supuse debaterii întregului popor cele mai importante proiecte legislative.

Congresului

de VL. LUGOVOI

Bătrine veac al Marii Revoluții !
La jumătate-aproape ai ajuns.
Tu ți-ai trimis spre stele-astronauții
și-n tainele naturii ai pătruns.
Te-ai ridicat la lupta pentru Pace,
de strajă-ai stat,

ne-ai dat
aripi de vis,

privește-acum
o clipă doar încoace,

la fiii tăi
cu sufletul deschis !

Sunt cei
care-au luptat
în vremuri grele,

să dea-ndărăt
nu s-au gândit nicicând,

sunt cei
care-au suit
păduri de schele

și-au înălțat
uzinele
cîntînd !...

Iar darul lor —
mașini
cărbune,

și florile
crescute în grădini,

sunt toate
pentru zilele de miine,

cu soare mult
și zare de lumini !

Și gîndul lor,
și visul care zboară,

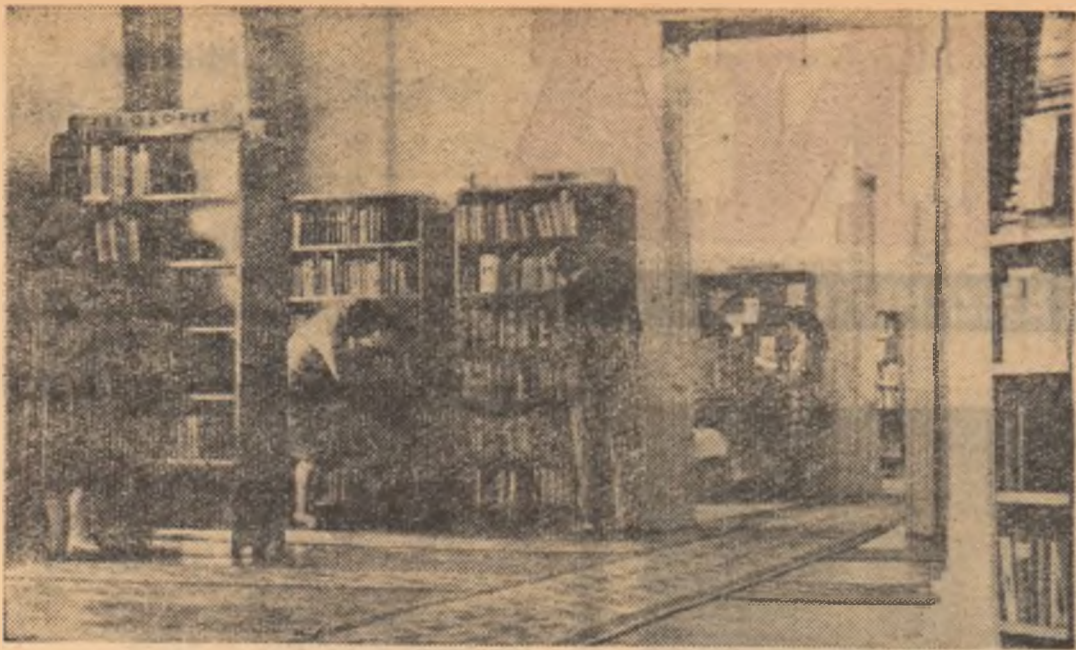
și munca lor
cu-adîncu-i înțeles,

sunt toate dăruite ție,
Țară,

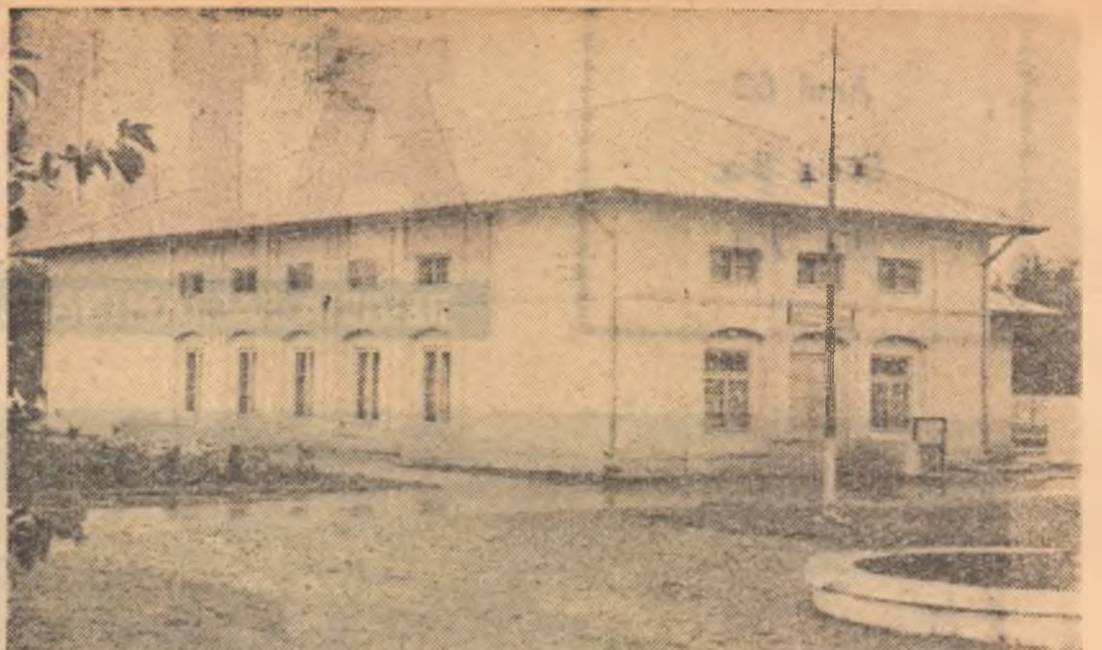
cuvîntul lor la
Marele Congres !

În romînește de M. DJENTEMIROV

La biblioteca rațională din Brăila se aplică metoda de deservire a cititorilor: „accesul la raftul liber”. Ea se va extinde în curând și la bibliotecile comunale.

Clădirea nouă a căminului cultural din comuna Tudor Vladimirescu, regiunea Galați.

Insemnări din căminele culturale gălățene CĂLĂUZA: VIAȚA

Comuna Tudor Vladimirescu dispune de un impunător local de cămin. Străin fiind de sat și te încearcă mîndria. Ce să mai zicem de localnici. În camera ei de lucru, directoarea căminului, Aurica Baltag și inginerul agronom al G.A.C. „Cel de al II-lea Congres al P.M.R.”, Mircea Țăranu, poartă o discuție care mi se pare edificatoare. Ea dă din capul locului un indiciu despre colaborarea căminului cultural cu gospodăria colectivă.

Directoarea îmi dovedește buna sa informare. Aflu de la ea că gospodăria are 733 familii și 1.900 ha. suprafață. Mai citează și cifre de producție și dă chiar buletinul lucrărilor la zi: pînă la 11 octombrie, pe întreaga comună s-a recoltat 55 la sută din suprafața cultivată cu porumb.

Inginerul agronom încuviințează din cap: „Așa e”. Nu exagerăm dacă spunem că un director de cămin trebuie să le știe pe toate. El e aici ca un dispecer. Cunoașterea realității îi arată încotro trebuie să-și îndrepte mai întâi efortul.

Din planul pe perioada în curs respiră faptul că cei de la cămin cunosc pulsul gospodăriei colective. Cele ce vor urma sînt o confirmare. La cămin se pregătește în clipa asta o seară de calcul. Tema: „Cum poate fi mărită valoarea zilei-muncă”. Ea a venit, exact la timp. Se împart doar veniturile. Colectivistul își duce venitul acasă, dar constată că atîrnă mai greu ca anul trecut. Nu-i nici o minune. S-a dezvoltat gospodăria, oamenii muncesc mai bine, averea obștească a sporit.

A apărut așadar ca o necesitate lămurirea unei astfel de probleme: „Cum putem mări valoarea zilei-muncă”. Să știe omul, cu alte cuvinte, ce are de făcut pentru ca la anul să fie și mai bogat. Organizarea acestei manifestări cere concursul competent al inginerului agronom. E un om experimentat, cu prestigiu și firește bun cunoscător al gospodăriei. El va și expune, de altfel.

La început bănuiam că totu-i simplu. Dar cînd s-au pornit să despică firul în patru, să trateze adică problema serios, cît de vastă a apărut ea. S-a trecut la analiza factorilor economici și organizatorici, care asigură creșterea continuă a valorii zilei-muncă. Pentru fiecare s-au găsit ilustrații din însăși viața gospodăriei colective.

— Realizarea de pe fiecare hectar a unor producții sporite — ca urmare a aplicării complexului de măsuri agrotehnice, — este fără îndoială factorul primordial. Anul acesta gospodăria a obținut sporuri de producție la principalele culturi. Irigarea le va deschide nebănuite resurse în această direcție. În acest an cele 100 hectare cu porumb irigat au dat un spor de 30 vagoane porumb boabe. Irigarea e în extensie. Colectivistii au săpat multe canale și vor mai săpa. Truda le-a fost plătită pînă acum cu virf și îndesat.

La horă

Lăutare, frate lăutare,
rob odată, liber ești acuș
și-al vieții cîrtec zi-l mai tare
să se fringă struna sub arcus.

Cîntă să se-ningă mare, hora
la cămin să vie satu-ntræg.
Zi-le lăutare, tuturoră
astăzi bucuria ei culeg.

Cîntă-așa din cele patru strune
să te pomenească mari și mici,
cîntă pentru-aceste zile bune
însorite-n colectivă-aici.

RADU FELECAN

— Gospodăria colectivă a dezvoltat pînă în prezent cu precădere ramura cerealiară. Noile măsuri organizatorice care s-au luat vor asigura dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor anexe și în special a zootehniei.

— Generalizarea metodei acordului individual apare și ea ca factor organizatoric cu efecte însemnate. Anul trecut colectivistii de la „Cel de al II-lea Congres al P.M.R.” au primit un „supliment” de 50.000 kg. boabe peste ceea ce li se cuvenea la zilele-muncă. Anul acesta sporurile de producție obținute în urma aplicării metodei retribuiri suplimentare sînt de: o tonă la porumb de pe fiecare hectar, de 4 tone la sfeclă, de 250 kg. la floarea soarelui.

— Se mai amintește de normarea judicioasă a lucrărilor și de controlul calității lor. (Nu faceți lucrări slabe că vă furați singur căciula).

...Și se încheie cu concluzia: „Luptați nu pentru ziua-muncă în sine, ci înainte de toate pentru o cît mai ridicată valoare a ei”.

Parcă văd auditoriul absorbit cu totul de această prea interesantă dezbateră. E în discuție problema problemelor. Că doar ea explică apariția noilor case în sat și mai ales existența unei vieți îmbelșugate lipsite de griji.

Din august pînă azi s-au înscris în gospodăria colectivă „Drum nou” din

Ivești, 93 familii. E o consecință firească a stăruitoare munci politice de convingere, desfășurată în comună sub îndrumarea comitetului de partid.

Căminul cultural are partea sa de contribuție și cu deosebire directoarea căminului, comunista Elena Cașu. Dacă echipa de teatru, de pildă, e aici o formație cu prestigiu, asta se datorește faptului că ea se află totdeauna în miezul faptelor. De altfel este și frunțasă pe regiune. Elena Cașu ne asigură, și noi o credem fără ezitare, că asta nu se explică prin faptul că aici s-au strîns cele mai mari talente din regiune. Nu, ci pentru că — repetă ea — echipa de teatru răspunde prin repertoriul său, întrebărilor pe care și le pun oamenii.

Cînd a alcătuit planul de muncă al căminului, directoarea l-a consultat în prealabil — și bine a făcut — pe cel al gospodăriei colective. A văzut aici multe lucruri bune, dar a mai observat că la sectorul zootehnic treaba nu stă la fel de bine. Piesa înscrisă în repertoriu și pusă de urgență în scenă, dezvoltă ca idee întărirea sectorului zootehnic.

Fiindcă viața din jur îi inspiră activitatea, căminul cultural din Ivești reputează succese. Se bucură de bună primire programul brigăzii de agitație al cărui proces de „gestație” s-a des-

fășurat în gospodăria colectivă. Apare aici, printre alții, moș Arion, eméritul îngrijitor de porci, cu care tovarășa Elena a stat îndelung la taifas. Asta în versiunea moșului, fiindcă din cea a directoarei reiese că ea făcea, cu acest prilej, cea mai riguroasă documentare. S-a putut afla astfel cum buna îngrijire duce la creșterea greutateii animalelor și a prolificității lor. Un prim rezultat este că se vor livra statului, pe bază de contract, cu 40 de grăsuți mai mult.

Și caracteristic aici pentru ceea ce înseamnă a pune activitatea artistică în slujba transformării socialiste a agriculturii sînt dansurile cu temă: „Nunta în colectivă” și „Sărbătoare în colectivă”, ambele inspirate din fapte autentice locale. În primul se recunosc Ion Murgoci și fata lui Dumitru Capes, care alcătuiesc cea mai tinără familie de colectivisti. Dar ciți încă nu s-or mai fi recunoscînd.

Cel de al doilea dans e o alegorie a belșugului colectivist. A fost primit cu aplauze, de săli pline. Nu-i ușor să pui în scenă un dans cu temă. Dar nici imposibil nu este. Cei din Ivești au dovedit acest lucru. Casa regională a creației populare le-a trimis la cerere un instructor coregraf. Cucerit de entuziasmul gazdelor, el a zăbovit aici două săptămîni și au făcut împreună un lucru frumos.

O cercetare sumară ne arată că din cei 100 de țărani muncitori, care bat în prezent la poarta colectivei din Ivești, cei mai mulți sînt frecvenți și pasionați vizitatori ai căminului.

Cauza ați putut-o vedea în cele de mai sus.

VIRGIL TOSO

La începutul lunii aprilie a.c., comitetul executiv al sfatului popular din comuna 23 August, regiunea Dobrogea, a analizat activitatea culturală desfășurată în perioada lunilor de iarnă. Ținută cu scopul de a se lua unele măsuri pentru îmbogățirea conținutului activității culturale, pentru legarea ei tot mai strînsă de munca și viața colectivităților din comună, sîndina a scos la iveală o serie de lipsuri dintre care vom aminti aici doar cîteva. De pildă, căminul cultural a organizat prea puține manifestări în sprijinul întăririi economico-organizatorice a gospodăriei colective. Preocuparea activiștilor culturali pentru organizarea unor astfel de manifestări s-a vădit mai mult cu prilejul întocmirii planului de muncă. Drept dovadă stau numeroasele și interesante acțiuni culturale prevăzute în acest plan. După aceea, preocuparea a scăzut. Rezultatul: multe dintre manifestările culturale planificate, cerute de însăși viața din comună, au rămas pe... hirtie, iar activitatea căminului a fost sporadică, întâmplătoare.

Au trecut de-atunci mai bine de șase luni de zile. Ce s-a întimplat în acest interval de timp? Au avut răsunele cele discutate în sesiunea comitetului executiv al sfatului popular? Se desfășoară în prezent în comuna 23 August o activitate culturală susținută, la înălțimea sarcinilor ce stau în fața colectivităților? Răspunsurile la aceste întrebări le-am aflat după ce, deunăzi, am stat de vorbă cu tovarășul Gh. Bordei, directorul căminului, cu citiva colectivisti și după ce am răsfoit jurnalul de activitate al căminului. Pentru a le cunoaște și dumneavoastră am să vă relatez faptele ce urmează.

Firese ar fi fost ca, după sesiunea sfatului popular communal, activitatea culturală să marcheze un salt, să se facă tot mai simțită și mai folositoare sătenilor din comună.

Trebuia pornit cu activizarea consiliului de conducere al căminului, cu crearea unui larg activ obștesc și cu pregătirea unor manifestări zilnice la cămin, axate pe cele mai importante probleme de producție ale gospodăriei colective. În realitate, însă, lucrurile nu s-au întimplat așa. S-a observat în continuare aceeași pasivitate, aceeași lipsă de preocupare și inițiativă. Arareori colectivisti din comuna 23 August au putut asista la programe culturale strîns legate de preocupările lor. Le poți număra pe degete: o piesă de teatru, un program de brigadă, vreo

CERINȚE JUSTIFICATE

două conferințe, o „Călătorie pe harta regiunii” și cam atît! În restul timpului: filme, activitate la club, campionate de tenis de masă, repetiții la cor, dans etc. Majoritatea manifestărilor culturale n-au avut în centrul lor probleme privitoare la dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective, n-au răspuns preocupărilor colectivităților. Chiar și atunci cînd s-au prezentat la cămin programe care au fost inițiate cu intenția să dezbate probleme legate de munca colectivităților, și-n asemenea cazuri aceste manifestări nu și-au atins intrutotul scopul. Spre exemplu, poate fi amintită „Călătoria pe harta regiunii” care a prilejuit prezentarea principalelor realizări împlinite de oamenii muncii din regiunea Dobrogea, dar care n-a înfățișat cituși de puțin experiența gospodăriilor colective frunțase din această regiune, pentru a învăța din această experiență și colectivisti din comuna 23 August. De asemenea, una din conferințele ținute, intitulată: „Dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor agricole colective”, n-a

pomenit măcar un cuvînt despre gospodăria din comună. Colectivisti din comuna 23 August au aflat din conferințe multe lucruri despre gospodăriile din Hălchii, Valea Roșie și altele, dar n-au desprins ee anume au ei de făcut pentru dezvoltarea necontenită a gospodăriei lor colective. Nu s-a amintit nimic despre gospodăria colectivă din comuna 23 August fiindcă conferința a fost prezentată așa cum a venit de la Direcția Generală a Așezămintelor Culturale. Nici un exemplu din munca colectivităților din comună, nici un cuvînt despre sarcinile ce le revin în această privință.

Acum, în plină campanie a însămințării de toamnă, nu s-a ținut nici o manifestare la căminul cultural care să sprijine buna desfășurare a acestor munci agricole. Căror cauze se datorează această inactivitate? Principala cauză este munca sectară pe care o dăce tovarășul Gh. Bordei. La rubrica: „Cine a răspuns de organizarea manifestării” din jurnalul de activitate al căminului, figurează de cele mai multe ori numele tovarășului Gh. Bordei. Tovarășul Bordei ține conferințe, tovarășul Bordei prezintă filmele care rulează la cinematograful, tot tovarășul Bordei a expus „Călătoria pe harta regiunii” etc. Numele celorlalți activiști culturali, membrii consiliului de conducere al căminului, nu figurează mai de loc. De asemenea, nu figurează nici numele celor opt cadre didactice din comună. De ce? Există o singură explicație: tovarășul Gh. Bordei încearcă să le facă singur pe toate. Este un lucru imposibil de realizat. Ar trebui să-și dea seama și tovarășul Bordei și în locul muncii de unul singur să adopte stilul de muncă colectiv, să antreneze în jurul căminului cultural un cît mai larg activ obștesc. Fără îndoială că rezultatele vor fi cu totul altele!

OVIDIU MARALOIU

Privit mai ales seara, din autobuzele elegante care circulă neîntrerupt între Piatra Neamț și Roznov, combinatul cel nou pare un transatlantic ancorat aici printre dealuri și păduri, lângă colonia muncitorească nouă, cu o mie de lumini aprinse la bord. Peste halele cu pereți de sticlă și peste pavilioanele geometric dispuse, peste larga rețea de conducte și schele metalice, se ridică niște turnuri, unele pîntecoase, altele zvelte, și o duză ca un catarg uriaș. Tocmai ele dau combinatului această izbitoare asemănare cu un oraș plutitor. De fapt, combinatul este puternic legat de pămînt, mai precis de fiecare palmă de pămînt de pe cuprinsul țării, căruia îi va da rui în curînd puterea de a rodi din ce în ce mai bogat, din ce în ce mai puternic...

Cu ajutorul sovietic

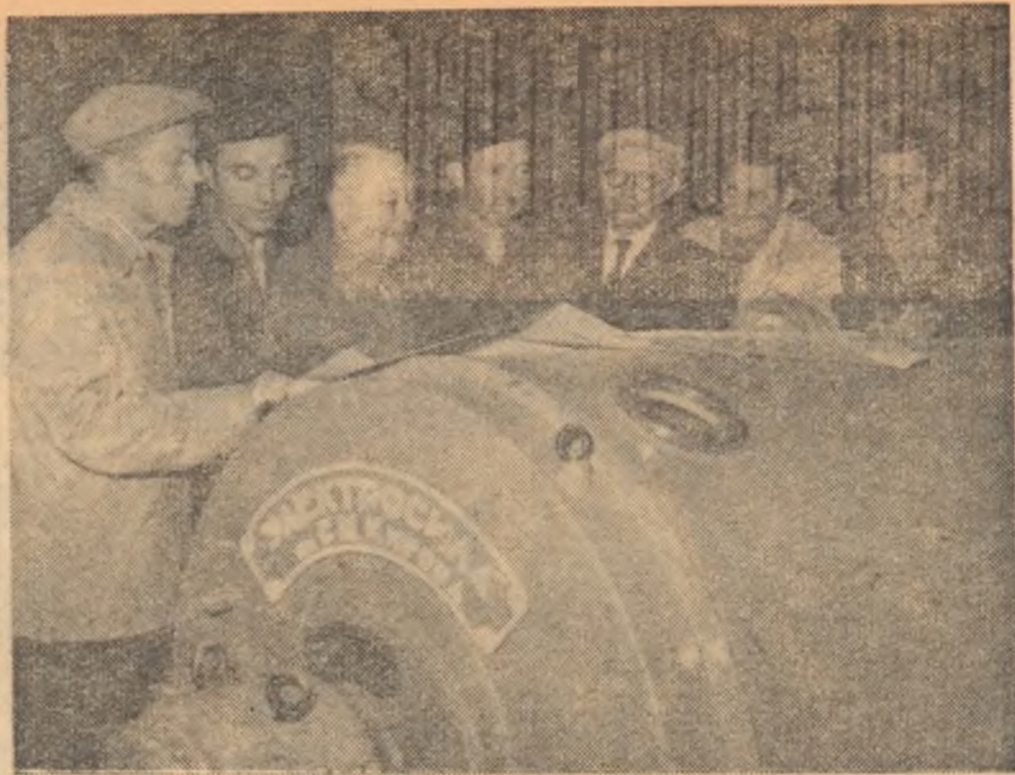
Privit dinăuntru, combinatul copleșește prin mărimea instalațiilor sale. O macara de 100 de tone, cu un picior de dimensiuni respectabile, lunecă pe deasupra a nu știu cite hectare de agregate moderne și conducte.

Toate acestea sînt unice în țara noastră. Proveniența lor: sovietică. Dar ajutorul sovietic nu se mărginește numai la livrarea lor. Insuși proiectul combinatului a fost realizat de specialiști sovietici. G.I.A.P. (Institutul de îngrășăminte chimice din U.R.S.S.) este autorul proiectului care a căpătat viață pe aceste zeci de hectare, la Roznov. Grupuri de specialiști sovietici au condus și au supravegheat lucrările de construcții — instruire în același timp un însemnat număr de muncitori, tehnicieni și ingineri romîni — și fac, în prezent, același lucru la montaj.

Dumitru Stroie, deși lucrează de 14 ani în această branșă și a muncit pe multe alte șantiere, consideră că abia aici, la Roznov, s-a specializat în montaje ultramoderne, datorită dragostei frățești cu care l-a instruit inginerul șef de montaje B.I. Towe. Tot de la inginerul sovietic Towe, inginerul Adrian Anatolie, tînăr șef de lot, a învățat nu numai să cunoască aceste instalații pînă-n cel mai mic amănunt, ci să și conducă montarea unei asemenea instalații. B. I. Towe, D. Rebricov, S. Goțenko, A. F. Tullin și toți ceilalți ingineri sovietici aflați la Roznov, au fost și sînt atît profesori și specialiști, cît și prieteni. Au dăruit prietenilor și elevilor lor romîni, cu generozitate, totul: și priceperea, și experiența, și dragostea frățească. Combinatul de la Roznov se ridică majestos, ca o expresie a acestei munci comune, a acestei colaborări frățești, a acestei prietenii de nezdruccinat.

Este unul dintre combinatele care vor contribui la traducerea în viață a sarcinilor trasate de partid ca, în anul 1965, industria chimică să furnizeze agriculturii îngrășăminte în cantitate de 500.000 tone de substanță activă. E necesară însă o precizare: e vorba de îngrășăminte azotoase, care vor fi produse pe bază de gaz metan și... aer. Acestea se vor întîlni în ingenioarele instalatii, se vor „incăiera”, vor „fierbe” la 1.000 de grade, se vor comprima la 37 atmosfere, se vor purifica, se vor transforma, se vor uni, ca pînă la urmă să devină un fel de „unt” al pămîntului, hrană bogată pentru viitoarele recolte...

Procesul tehnologic este pe cît de nou, pe atît de complicat pentru oamenii proaspătului combinat. Și, deși combinatul nu a intrat încă în funcțiune, ei îl cunosc în amănunt, am putea spune chiar că îl urmăresc zilnic pe plan teoretic, de la inginerul șef Nicolae Purcărea și tehnologul șef Mihai Petrescu, pînă la lăcătușul de precizie Gheorghe Baluș, fost pînă nu de mult paznic.

Inginerul sovietic B. Towe, împreună cu un grup de ingineri și tehnicieni sovietici și romîni, studiind procesul de funcționare a unui turbocompresor din hala elementelor de oxidare a amoniacului.

Combinatul de la ROZNOV

În așteptarea zilei cînd vor trage prima „șarjă”, oamenii combinatului învață. Un grup de ingineri: Mihai Cocan, Ion Sechi, Mihai Vicol, Dumitru Costin și maistrul Ion Popa, au urmat un curs de specializare în U.R.S.S., pentru ca astăzi ei să predea la cursul de specializare în care sînt cuprinși toți muncitorii, tehnicienii și inginerii combinatului, în scopul cunoașterii mașinilor și procesului tehnologic. Și, cum e și firesc, se învață multă chimie. Fără cunoștințe elementare de chimie nu poți munci într-un asemenea combinat. Tocmai de aceea, un însemnat număr de muncitori urmează și cursurile școlii medii serale. Vor să îmbrățișeze profesia de operator chimist, iar mulți dintre ei — pe cea de inginer chimist. Toate căile le sînt deschise pentru împlinirea acestui vis.

Un alt lot de muncitori, maiștri și ingineri, se află în prezent la specializare în U.R.S.S. În curînd, va pleca încă un lot. Trebuie să adăugăm că, paralel, 230 de muncitori ai combinatului se află la practică la alte uzine similare din țară.

Combinatul se compune din patru fabrici: una de amoniac, a doua de acid azotic diluat, a treia de azotat de amoniu și a patra de uree tehnică.

Fiecare din aceste fabrici are deci specificul ei de producție și produsul ei specific. Dar procesul tehnologic al combinatului se desfășoară în lanț neîntrerupt, ceea ce obligă pe fiecare muncitor și tehnician să cunoască, în afară de procesul tehnologic specific fabricii sale, și procesul tehnologic general. De aceea, cei 600 de salariați ai combinatului învață să cunoască în întregime drumul gazului metan și al aerului prin ultramodernele agregate, de aceea Dumitru Vartic

de la centrala termică, Ion Chileranu de la aparatele de măsură și control, ba chiar și conducătorul auto Mihai Simionescu învață, indiferent dacă se specializează ca laboranți, mecanici de turbine, lăcătuși sau electricieni.

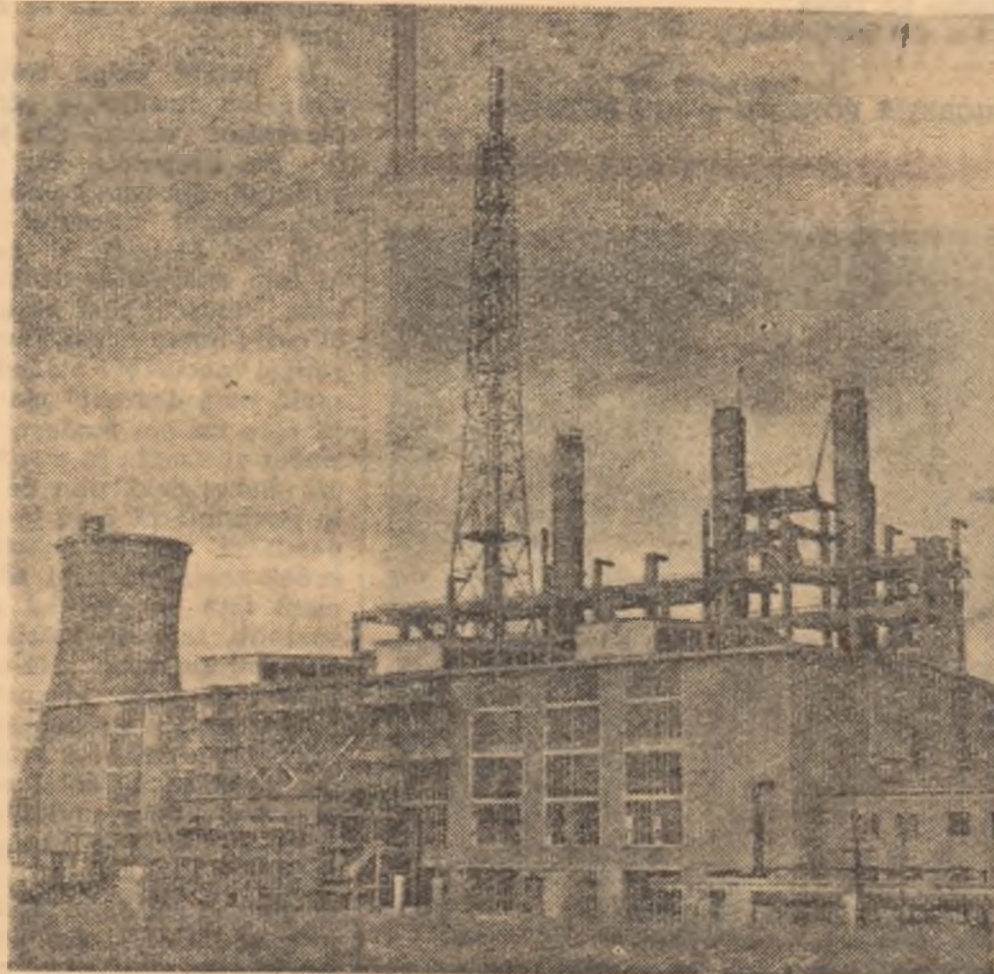
Prolog la prima șarjă

M-am urcat în vîrfurile duzei, înaltă de 106 metri, să privesc combinatul de acolo. Undeva la dreapta, se vedea noul canal de aducțiune. El va alimenta microcentralele din josul Bicăzului, dintre care una, la rîndul ei, va alimenta combinatul cu apă industrială și energie electrică. În stînga, își străluceau acoperișurile vilele noului orașel muncitoresc. Pe lîngă ele, sclipitoare, șoseaua asfaltată cu autobuzele lunecînd în jos și în sus. Drept înainte, fabrica de relon-rolan Săvinești, iar jos, la rădăcina duzei, proaspătul combinat...

Și în clipa aceea mi-am amintit că, cu cîțiva ani în urmă, aici era cîmp anonim, cu porumb și grîu. Și iată că acum locurile acestea au ieșit din anonim. În fiecare dimineață, răsună sirenele. Autobuze elegante trag la peroanele din fața fabricilor și un șuvoi de oameni coboară să intre la lucru. Mulți își lasă motocicletele pe locul de parcare anume amenajat, cu niște aripi de beton să le ferească de intemperii. Și deși combinatul nu și-a sărbătorit încă prima șarjă, locul de parcare a și intrat în folosință... Dar ce va fi peste un an, peste doi, peste trei?... Parcă-l văd pe Gheorghe Bocancea, țaran din partea locului, mîine operator chimist, și pe Filip Carpen, și pe Carol Hichi, și pe Ion Vrînceanu, coborînd de pe motocicletele noi-nouțe, cumpărate din salariile lor de proaspeți specialiști.

...Și parcă văd mările de grîne unduindu-se în vînt, cu valuri de aur, în lumina soarelui și parcă-i văd pe colectivîști culegînd cite-un mînunchi de spițe cu boabe grele și pline ca să le trimită la Roznov comuniștilor de-ai ei, inginerului Ion Hudea, directorului combinatului, lui Gheorghe Antonescu, secretarul comitetului de partid, inginerului Ion Cocan, lui Dumitru Vartic și tuturor celorlalți, ca un omagiu adus muncii lor și ca un semn de recunoștință. Iar peste imaginea mărilor de grîne, se suprapun majestuoase conturile combinatului, navigînd lin, ca un transatlantic, cu mii de lumini aprinse la bord...

DRAGOȘ VICOL

Fabrica de îngrășăminte azotoase Roznov.

O povăț de la prieteni

Pînă în toamna anului 1956, colectivîștii din Cobadin nu vroiseră nici în ruptul capului să însilozeze porumb. Din această pricină, cu toate că în celelalte sectoare lucrurile mergeau bine, gospodăria din Cobadin bătea pasul pe loc în ce privește dezvoltarea sectorului zootehnic. Și iată că în toamna anului 1956, președintele gospodăriei colective din Cobadin, Sabri Emurla și brigadierul zootehnic al gospodăriei au fost pottiți să meargă la Agiea. În convocarea teleionică li s-a spus: a sosit o delegație sovietică de colhoznici și agronomi, delegația asta se află la gospodăria de stat din Agiea și e bine să fie cit mai mulți colectivîști de-ai noștri acolo, pentru că se va face un schimb de experiență. Președintele și brigadierul zootehnic al gospodăriei colective din Cobadin s-au ucat în autocamion și au plecat fără zăbavă la Agiea. Am ajuns la timp. Schimbul de experiență încă nu începuse. Erau acolo un președinte de colhoz, un inginer zootehnic de la un sovhoz ucrainean, un director de S.M.T. din Cuban și cîțiva simpli colhoznici, maeștri vechi în cultura porumbului și în creșterea rațională a vitelor. În jurul lor se strînseseră numeroși președinți de gospodării colective și brigadieri zootehnici de la gospodăriile din comunele Limanu și Cumpăna, Topraisar și Corbu de Jos, Chimogeni și Fintina Mare. Între ei, mîndri nevoie mare și vorbăreți, se învîrteau de colo pînă colo, și președintele de la Cobadin cu brigadierul său zootehnic. După ce s-au întîlșit toți cei chemați la împlinirea cu prietenii sovietici, a început conștătuirea. Din una în alta, discuția a ajuns la creșterea animalelor. Și nu știu cum, dar tocmai președintele de la Cobadin a fost întrebă cel dintîi:

— Cîte tone de porumb însilozați dumneavoastră anual?

— Noi? s-a mirat Sabri. — Păi să vedeți.. noi nu însilozăm. Noi folosim numai pășunile, iar în timpul iernii dăm vitelor fin, coceni și borceag uscat.

— Și aveți un sector zootehnic bogat?

— Nu prea. Dar nici n-avem condiții. La Cobadin nu-s pășuni suficiente.

— Dar cum, nici măcar o tonă de porumb siloz nu băgați în gropi?

— Să băgăm porumbul în gropi? Să-l băgăm în pămînt? Aoleo, păi asta nu se poate. Vreți să pierdem bunătațe de porumb?

Atunci, președintele colhozului sovietic a povestit o întîmplare mai veche, petrecută la ei în timpul războiului antihitlerist, în 1941, satul și colhozul lor căzuseră vremelnice sub ocupația vrăjmașului. Între altele, colhoznicii au fost nevoiți să lase pradă dușmanului și vreo treizeci de gropi cu nutreț însilozat. După doi ani, cînd hitlerîștii cotropitori au fost alungați, colhoznicii reînțorși au pornit de grabă la refacerea gospodăriei lor dragi, s-o facă iar puternică și înfloritoare, cum fusese pînă la începerea războiului. Cea mai grea problemă era refacerea șeptelului de animale și pentru asta aveau nevoie de mari cantități de nutreț. Atunci și-au adus aminte de cele treizeci de gropi cu porumb siloz pe care le părăsiseră în urmă cu doi ani. Nu credeau că vor mai găsi nutrețul bun de folosit, totuși au descoperit cîteva gropi și mare le-a fost mirarea să bage de seamă că în ciuda vremii îndelungate ce trecuse de la însilozarea lui, nutrețul nu se stricase de fel. Era proaspăt, împrăștia un miros plăcut și vitele îl mincau cu mare poftă. Uriașa cantitate de porumb siloz regăsit intact, le-a fost colhoznicilor de un folos neprețuit și au putut astfel să-și refacă repede șeptelul de animale.

După relatarea acestei întîmplări, delegația sovietică a trecut fără multă vorbă la o lecție practică, arătîndu-le tutuzor celor de față cum se însilozează nutrețul în gropi.

Asta se întîmpla — cum spun — în toamna anului 1956.

★

Au trecut de-atunci cinci ani. Călătorend din nou la Cobadin, mi-am adus aminte de întîmplarea aceea veche și am fost curios să aflu ce s-a mai petrecut între timp. L-am găsit pe brigadierul zootehnic, nici n-ați crede, chiar la gropile de siloz, pregătind însilozarea porumbului.

— Cît siloz puneți în gropi, tovarășe brigadier?

— Șase mii de tone, a răspuns el simplu.

— Cum stați cu șeptelul de animale?

— La înființarea gospodăriei n-aveam nici măcar un singur porc, ori o vacă. Azi avem peste 400 vite, aproape 3.000 de oi, peste 1.000 de porci și peste 12.000 de păsări.

Și totul a pornit de la o poveste cu porumb-siloz.

PETRU VINTILA

MANIFESTARI INTERESANTE

În cea de a doua săptămână a Lunii prieteniei romîno-sovietice, manifestările cultural-artistice închinat acestui eveniment cunosc o participare din ce în ce mai însuflețită. Oamenii muncii din țara noastră sînt dornici să cunoască tot mai profund minunatele realizări ale oamenilor sovietici, să fie părtași la bucuriile lor și să-și îmbogățească cunoștințele din nesecatul tezaur al științei, al culturii, al experienței sovietice. În toată țara, au avut loc simpozioane care au cunoscut un mare aflus de auditori. În sala Studio a Teatrului Național I.L. Caragiale din București a avut loc simpozionul „Știința sovietică în slujba construirii comunismului” la care au luat cuvîntul academicienii Gheorghe Demetrescu și Eugen Makovski și prof. univ. Lazăr Stoicescu.

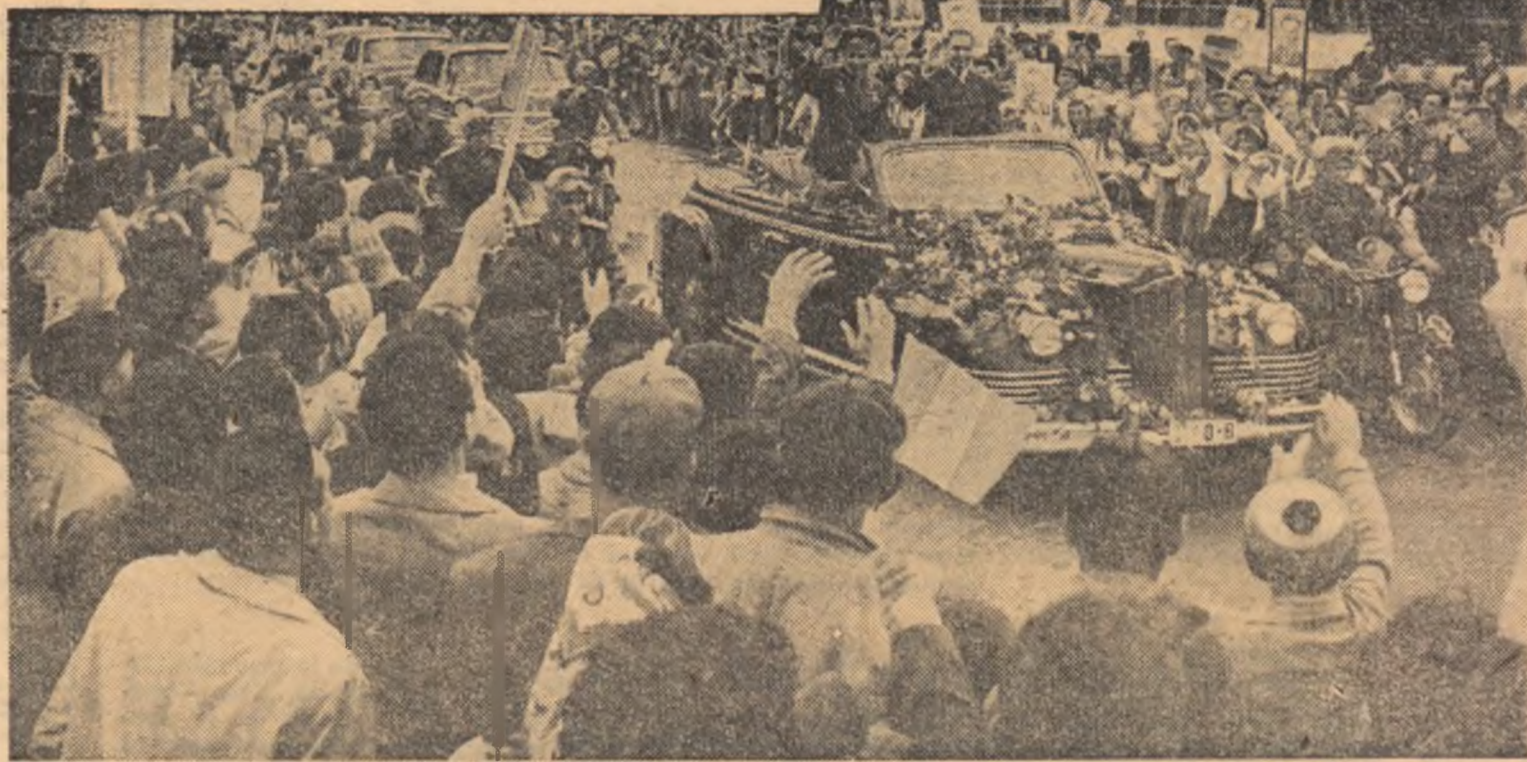
La căminele culturale s-au ținut, de asemenea, conferințe, urmărirea cu interes, privind realitatea sovietică. În multe comune din raioanele Hirșova, Medgidia și Istria au avut loc conferințe de popularizare a Programului P.C.U.S., la care au luat parte mii de oameni ai muncii. La căminul cultural din comuna Hotarele, raionul Oltenița, a avut loc un adevărat festival al prieteniei romîno-sovietice cu care prilej colectivității au aflat multe lucruri utile despre felul în care muncesc și trăiesc cei din colhozul „Kommunard” din raionul Vinița (R. S. S. Ucraineană).

Pline de interes sînt și manifestările închinat popularizării cărții sovietice. Luni s-a deschis într-un cadru festiv, la librăria „Cartea Rusă” din Capitală, Bazarul cărții sovietice. Aici sînt prezentate lucrări din cele mai diferite domenii, ultimele noutăți din literatura sovietică, cărți tehnice etc.

Multe sînt cărțile sovietice care au cucerit cititorii din țara noastră, care prin înalta lor ținută artistică și morală au contribuit la educația socialistă a oamenilor muncii din țara noastră. O vitrină-expoziție cu cele mai iubite cărți ale autorilor sovietici a fost organizată la biblioteca raională din Șomcuta Mare. Printre alte multe cărți sînt expuse aici „Pămînt destelenit” de Șolohov, „Așa s-a călît oțelul” de N. Ostrovski și altele.

Cu multă bucurie au fost întîmpinați în toată țara, membrii delegației Asociației de prietenie sovieto-romîne, care au vizitat orașe, șantiere, gospodării, au vorbit în mari adunări în fața oamenilor muncii din țara noastră.

Agenda manifestărilor prilejuită de Luna prieteniei romîno-sovietice, continuă să se îmbogățească mereu, să ia amploare pe măsură ce ne apropiem de 7 Noiembrie, ziua prăznuirii Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Oamenii muncii din Capitală întîmpină cu căldură pe cosmonaut.

GHERMAN TITOV A FOST OASPETELE NOSTRU

Pentru ziua de sîmbătă, buletinele meteorologice anunțau „temperatura în scădere” și cerul mai mult acoperit. Iată însă că vremea, în unison cu sentimentele poporului nostru bucuros și mîndru de a primi un oaspete de seamă, un oaspete tare drag nouă, a fost frumoasă, caldă. Avionul care l-a adus pe Gherman Stepanovici Titov a coborît dintr-un cer senin și albastru. Temperatura bucuriei generale — cum se spune în asemenea ocazii — în aceste trei zile a fost deosebit de ridicată. Despre aceasta glasuiam

stegețele roșii, portretele cosmonautului purtate cu grijă, ploaia de flori și uralele fără de sfîrșit care l-au însoțit peste tot pe oaspetele nostru.

„Cu o deosebită bucurie vă salutăm în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, al Consiliului de Stat și al guvernului Republicii Populare Romîne, al întregului nostru popor și vă urăm din toată inima un călduros și frățesc bun venit” a spus tovarășul Gheorghe Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., prim-vicepreședin-

te al Consiliului de Miniștri, întru întîmpinarea eroului cosmonaut, la aeroportul Băneasa. Membrii ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și guvernului, conducători ai organizațiilor obștești și ai organelor locale de partid și de stat, reprezentanți ai vieții publice din țara noastră, membrii delegației Asociației de prietenie sovieto-romîne, care ne vizitează țara, au fost martorii unei minunate și emoționante manifestări de dragoste și nețărmurită prietenie. Cel de al doilea cosmonaut, pionier al spațiului cosmic, erou al Uniunii Sovietice, a primit drept simbol al nemărginitei bucurii, tradiționala cravată roșie din partea pionierilor, mlađitele viitorului de aur al patriei noastre. Mai tîrziu, sîmbătă la amiază, după ce a fost primit și felicitat pentru fapta sa eroică de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, pilotul cosmonaut Gherman Stepanovici Titov a fost decorat în cadrul unei solemnități cu Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne clasa I-a”. Înminîndu-i Ordinul și felicitîndu-l pe gloriosul cosmonaut în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, al Consiliului de Stat și al guvernului R.P. Romîne, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat că distincția acordată este o expresie a dragostei și recunoștinței poporului român față de poporul sovietic care l-a ajutat și îl ajută să-și construiască viața sa nouă, felicitat.

În cursul celor trei zile au avut loc însuflețite întîlniri ale oamenilor muncii din țara noastră cu oaspetele lor drag. La mitingul din sala Palatului R.P.R., de-a lungul traseului în Capitală, la Ploiești și la Brașov, în fața aparatelor de televiziune, l-am cunoscut mai bine pe eroul al cărui nume îl vor pomeni generații și veacuri și l-am îndrăgit mai mult, ne-a devenit mai apropiat. El este un om modest, optimist, sincer și simplu în manifestări, cu un zîmbet cald, plin de umanism. În cuvintele pe care le-a rostit pe pămîntul patriei noastre, vibra ecoul nemărginitului său devotament față de partidul și poporul sovietic, față de patria sovietică al cărui fiu este. Ne-au bucurat nespuse de mult și cuvintele de laudă aduse patriei și poporului nostru, care l-a primit cu inima deschisă pe solul marelui și eroicului popor sovietic.

Acum, avionul l-a dus înapoi în patria sa pe eroul cosmonaut, delegat la cel de al XXII-lea Congres al P.C.U.S., dar amintirea acestor zile, cînd a fost printre noi, va dăinui pentru totdeauna în inimile noastre.

MEREU MAI SUS

de IOSIF NONEȘVILI

Ni-i adevărul ca o spadă-n mînă
Decît orice oțel cu mult mai tare —
Să fie pacea pe pămînt stăpîină
Peste-ale vieții tinere hotare.

Ni-s sputnicii de mult stăpîni în spațiu,
În Venus vor sosi-n curînd ștafete
Și avințați în Cosmos cu nesațiu
Urcăm mai sus pe trepte de planete.

Pămîntul nostru azi ne dăruiește
Îmbelșugatul roadelor tezaur
Și steagul viu al muncii strălucite
Pe-arcada septenalului de aur.

Puterea-n mîna noastră-l uriașă
Și spada dreaptă-i ascuțită-n teacă ! —
Războiul cu furtuna-i ucigașă
Peste ținutul păcii să nu treacă...

Zări nesfirșite cuceresc oștenii
Cu steagul care-i crește păcii zidul —
E-n el căldura mînilor lui Lenin
Și pentru luptă ni l-a dat partidul...

În romînește de
LUCREȚIA POPESCU și ION POTOPIN

La Casa Prieteniei romîno-sovietice s-a deschis Expoziția: „Un mare program de construire a comunismului în U.R.S.S.”. În fotografie: Un aspect din expoziție.

Noi su ale ști

La 4 octombrie, creație a genului avîntat în imensul deral, inaugurînd istoria omenirii — mosului. Copiii sînt încă mici. Fapt vîrsta preșcolară în acești patru ani ca sovietică au făcut drumul cuceririi spațiului, inginerii, citorii sovietici a scurt interval de artificiali ai Pămîntului să atingă suprafața apoi să fotografie vizibilă, au trimis terplanetară auto — lucafărul cîntărie de mîștile cosmonautului Gherman Titov au pînă pe navele „Vostok” stîrnind admirația lumii pentru știință vietică.

În urma zborului rachetelor sovietice trat în posesia unei țifice deosebit de fost descoperită ție a Pămîntului că planeta noastră geodezică alcătuită hidrogen, s-a înt intensității radia altitudinea de 300 editat primul at privire la partea etc.

Înaintea vremei vedem și să auzim mai de căderea pămînt. Acum, c mării țări a comunismului își iau mînt spre cer st nate care lumine pe drumul descif versului.

Cîte realizări termen scurt !... fața unor noi și cese ale științei ce: construirea rachete purtătoare trepte, mai pute

CÎT

Uzina constru grele din Sverdlovsk uriaș excavator Eș-50/125, de 13 decît cel mai mare lume Eș-25/100, mult la aceeași Noul tip de

In marea țară a constructorilor COMUNISMULUI

se remarcabile ei și tehnicii sovietice

...nului sputnic, s-a...
...și...
...ră în is-
...rii Cos-
...acea zi
...este de
...și totuși,
...și tehnici-
...urii pe
...ui. Sa-
...și mun-
...n acest
...și sateliți
...au reușit
...și mai
...ei in-
...stație in-
...e Venus
...ta măies-
...Primii
...și C. G. G.
...Cosmos
...Vostok-2",
...a întregii
...nica so-

care au fost lansate și plasate pe orbită navele cosmice „Vostok-1” și „Vostok-2”. Nu trebuie pierdut din vedere că fiecare din aceste rachete au avut nu mai puțin de 20 milioane de cai putere.

Noile rachete purtătoare cu mai multe trepte, lansate între 13 septembrie și 14 octombrie a.c. într-o regiune din zona centrală a Pacificului, s-au dovedit a fi de-a dreptul uimitoare. Precizia funcționării sistemelor de dirijare este fără precedent. Macheta ultimei trepte a primei rachete lansată la 13 septembrie a.c. a atins suprafața apei la mai puțin de 1 kilometru de punctul stabilit în mod teoretic, iar în celelalte patru cazuri macheta a nimerit în imediata apropiere a locului stabilit. În toate cazurile, devierea de la punctul stabilit este extrem de mică dacă ținem cont de faptul că rachetele au străbătut de fiecare dată peste 12.000 km. Chiar și în cazul primei rachete lansată la 13 septembrie a.c. a cărei ultimă treaptă a atins apa la mai puțin de 1 kilometru de locul stabilit, devierea este de numai 0,008 la sută, ceea ce constituie o performanță extraordinară ce întrece până și cele mai bune performanțe obținute de la cele mai perfecționate tunuri moderne care și ele realizează abateri de 0,02 la sută. Această înseamnă că precizia rachetelor sovietice este de 25 de ori mai mare ca a celor mai bune tunuri moderne.

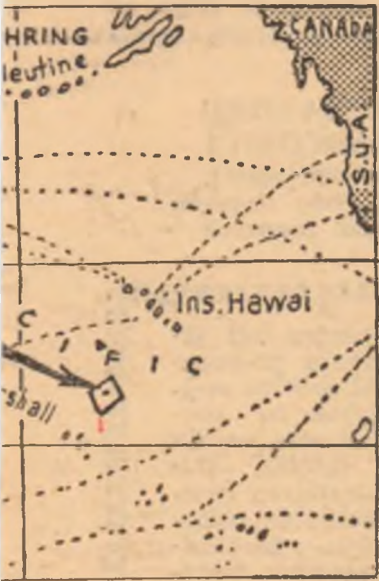
Construirea în Uniunea Sovietică a unor noi rachete purtătoare având o precizie atât de mare, ca și faptul că de fiecare dată rachetele au fost lansate în timpul stabilit, demonstrează, fără putință de tăgădă, superioritatea incontestabilă a științei sovietice față de ceea ce s-a înfăptuit în Statele Unite ale Americii în domeniul cuceririi Cosmosului. Să ne amintim, bunăoară, de câte ori am citit în ziare sau am ascultat la radio că americanii au fost nevoiți să suspende lansarea proiectată a unor rachete din cauza de „deficiențe tehnice” sau „timp nefavorabil”. Pentru rachetele sovietice nu există astfel de impedimente. Oamenii de știință sovietici au rezolvat probleme extrem de importante ca: obținerea unor combustibili superiori care

concentrează o mare cantitate de energie într-un volum cât mai mic, realizarea unor materiale pentru construirea camerelor de ardere care să reziste la temperaturile uriașe dezvoltate în aceste camere, în timpul lansării rachetelor. Realizarea și lansarea noilor rachete înseamnă pași uriași pe drumul cuceririi Cosmosului, ne apropiem tot mai mult de ziua când omul va zbura spre Lună și spre alte planete.

L. SIMION

...liștilor și
...rea a in-
...late știin-
...ante. A
...de radia-
...emonstrat
...coroană
...tomji de
...hartă a
...mice la
...i, a fost
...ume cu
...ă a lunii

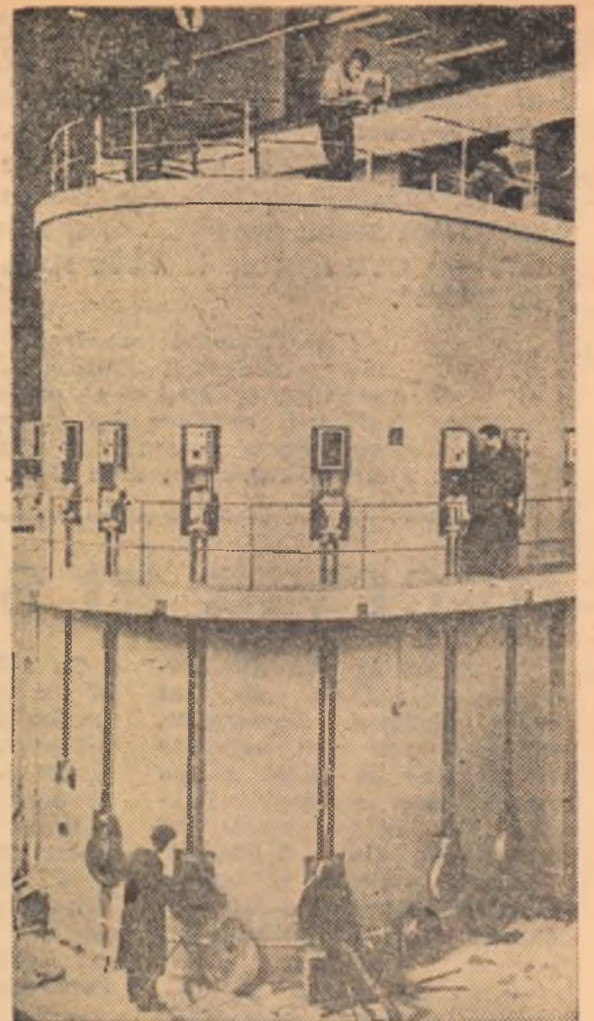
...într-un
...acum în
...bile suc-
...ii sovietice
...ea unor
...i multe
...cele cu

REGIUNEA DE CĂDERE A RACHETELOR

În orașul Stavropol s-a inaugurat de curând palatul de cultură care poartă numele „Iuri Gagarin”

Reactorul atomic de la Salaspils, este primul reactor din Republicile Baltice Sovietice. În clișeu: sala reactorului.

Ștuleși de porumb recoltați de pe pământurile colhozului „Stalin” din R.S.S. Autonomă Osetină de nord cîntărind cite 1 kilogram fiecare. Recolta la hectar a fost de 190 chintale porumb boabe. În fotografie: Hariton Albagar, conducătorul brigăzii pentru cultura porumbului.

ATOMUL ÎN SLUJBA PĂCII

„Pentru oamenii de știință sovietici este o chestiune de onoare să consolideze pozițiile înaintate cucerite de știința sovietică în cele mai importante ramuri ale științei și să dețină locul de frunte în știința mondială, în toate direcțiile principale”.

(Din proiectul de Program al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice).

În luna iunie s-au împlinit 7 ani de când funcționează prima centrală atomo-electrică din lume a Academiei de științe a U.R.S.S. cu o putere de 5.000 kW. În S.U.A., abia peste doi ani și jumătate va fi dată în exploatare prima instalație atomică.

Gloria inaugurării unei noi epoci — epoca folosirii în scopuri pașnice a celei mai puternice și inepuizabile energii a naturii — energia nucleelor atomice — îi revine Uniunii Sovietice.

În prezent în Uniunea Sovietică, paralel cu dez-

voltarea bazelor de cercetare a energiei atomice, se construiesc noi fabrici atomice de energie electrică. În Ural se construiește centrala atomo-electrică de la Beloiarsk cu o putere de 400.000 kW. În regiunea Voronej se construiește o centrală atomo-electrică cu o putere de 420.000 kW. Fiecare din aceste noi centrale atomo-electrice poate satisface necesitățile de curent electric ale unui oraș cu o populație de peste 500 de mii de locuitori.

În anul 1958 a intrat în funcțiune prima par-

te a unei noi centrale atomo-electrice industriale de proporții gigantice și care va avea o putere de 600.000 kW. Ne amintim de minunata realizare a științei și tehnicii sovietice — construirea spărgătorului de gheață „Lenin”, prima navă cu motor atomic din lume și care, totodată este și cel mai mare spărgător de gheață din lume.

În U.R.S.S. au fost construite submarine ale căror motoare puternice sînt acționate de energie atomică. Pentru prima oară în istorie există astfel de nave care pot să stea sub apă timp îndelungat, chiar luni de zile și se pot deplasa sub apă multe mii de kilometri, fără a ieși la suprafață, fără a intra la bază. Puterea instalației de propulsie a unui submarin atomic este egală cu cea a 2.000 de submarine cu motoare Diesel electrice.

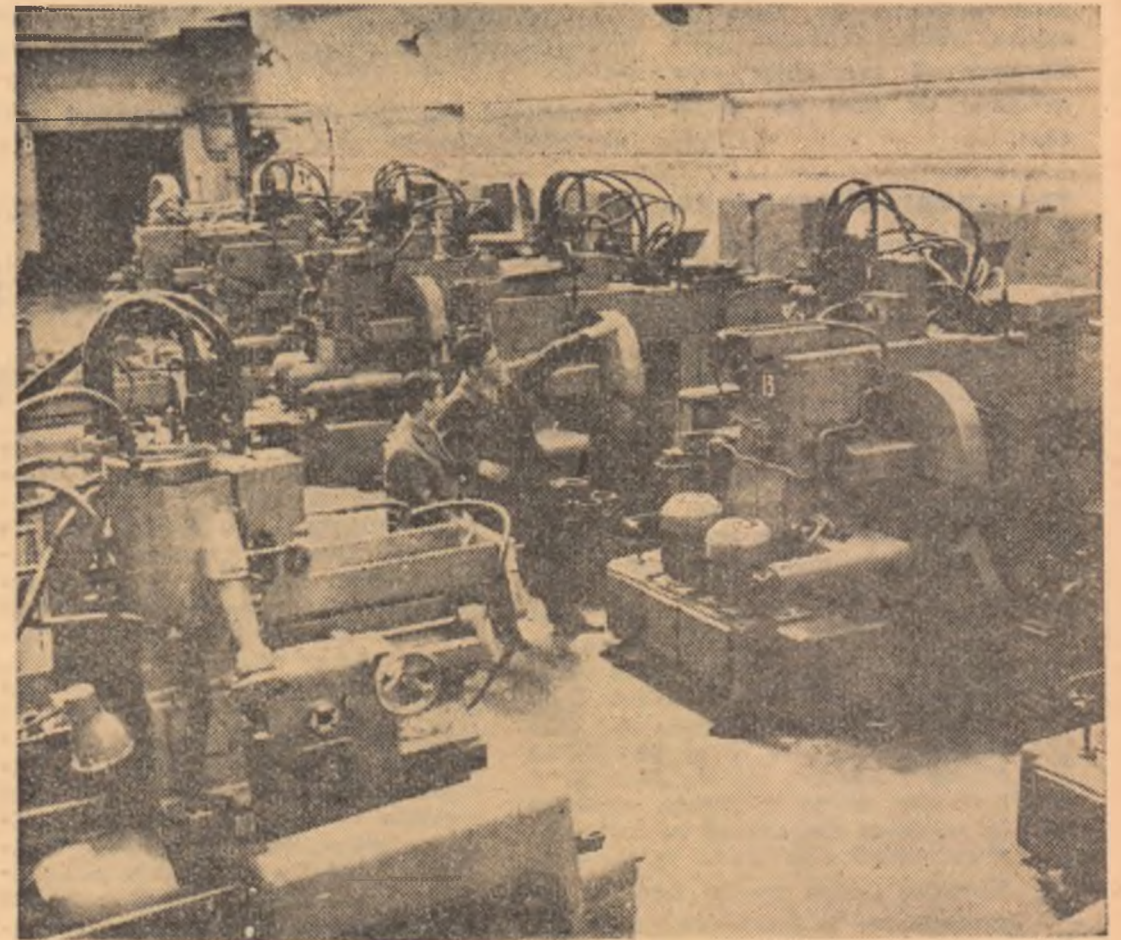
O NAVĂ GIGANT

Colectivul șantierului naval din Navasino de pe Oka (regiunea Gorki) a construit, după un proiect al inginerilor sovietici, motonava „Volga-Don 1”. Lungimea corpului navei este de 135 m., lățimea — de peste 16 m și înălțimea bordului — de 5,5 m. O navă de asemenea dimensiuni nu a navigat încă pe nici o apă din U.R.S.S.

Nava-gigant va putea transporta în cala sa pînă la 5.000 tone de încărcături. Pentru a transporta o asemenea cantitate pe calea-ferată ar fi necesare 100 vagoane de marfă.

Pe navă au fost instalate aparate moderne de navigație, o stație de radiolocație, două motoare principale de peste 1.000 Cp. fiecare. Rolul cirmei este îndeplinit de ajutoaje de ghidaj pe elice navale. Virajul vasului se realizează prin îndreptarea unui jet de apă de la unul din motoare și instalația de subgovernare la prora.

După încercare, nava-gigant a plecat în prima sa cursă, încărcată cu lemn pentru șantierul din Donbas. La însoțire ea va aduce la Gorki mărfuri din sudul țării.

Noua linie automată a uzinei de rulmenți din Saratov. Linia va fi de-servită de 4 oameni și va prelucra 100.000 de inele de rulmenți pe an.

2000 DE ANI

de mașini realizat un r, marca i puternic avator din t nu de or are o cupă cu o capacitate de 50 metri cubi și un braț lung de 125 metri. El poate deplasa anual citeva zeci de milioane metri cubi de roca, muncă pentru care o brigadă de 20 de săpători ar avea nevoie de 2.000 de ani.

„In următorii 3—4 ani, numărul de stupi va trebui să crească la minimum 1.100.000; aceasta va însemna un plus de 8.000 tone miere, în afară de cantitatea mare de ceară.

Unele gospodării colective și de stat realizează anual, datorită creșterii albinelor, mari venituri bănești fără multe eforturi... Gospodăria de stat Piscu Sadovei a recoltat de la 2.500 stupi peste 3 vagoane de miere“.

(Din Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej asupra mersului îndeplinirii Directivelor Congresului al III-lea al partidului privind construirea socialismului la sate și dezvoltarea agriculturii prezentat la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961).

Interviu la stupină

Ne aflăm la una din stupinele gospodăriei de stat Piscu Sadovei. Dumnealor, albinele erau cam supărate și executau în jurul nostru un zbor cam neobișnuit. Cauza? Abia au fost aduse aici în livadă din „deplasare“ (stupărit pastoral) și iată-ne și pe noi, musafiri picați pe nepusă masă în mijlocul lor.

★

Pușini știu că la gospodăria de stat Piscu Sadovei se află în experimentare o inovație interesantă privind hibridizarea. Firește că aici nu este vorba de porumb, nici de floarea soarelui sau alte plante, ci de apicultură. Explicația o aflăm pe loc.

— Inovația se află într-adevăr în stadiu de experimentare, ne arată tovarășul Marcovici. Incrucisăm măci caucaziene cu trintori indigeni. În felul acesta vom obține puieți cu însușiri deosebite care va face ca producția de miere să crească cu peste 50 la sută față de producția obișnuită.

La Piscu Sadovei a avut loc un eveniment deosebit. S-a dobândit un record republican. N-a fost nici o competiție sportivă și nici o întrecere obișnuită. Atunci? Ne răspund apicultorii:

— O familie de albine aflată în una din stupinele experimentale a produs nu mai puțin de 103 kilograme de miere, întrecând cu un kilogram vechiul record pe țară.

După cum se vede, fiecare albină aparținând stupului recordist este o adevărată „maestră a producției“.

Câte flori trebuie să fi cercetat aceste harnice albine pentru a produce o asemenea cantitate de miere? Maeștrii apicolți din Piscu răspund și de data aceasta cu precizia celor care ar avea în față un tratat de apicultură.

— O familie de albine cuprinde cam 70.000-80.000 de membrii. Un adevărat „orașuzină“. Și ce activitate se depune aici. Pentru a produce un singur kilogram de miere, bunăoară, albinele trebuie să cerceteze aproape două milioane de flori de salcîm, patru milioane flori de sparceță sau chiar șase milioane de flori de trifoi roșu.

La sediul gospodăriei aflăm că în ultimii patru ani s-au produs și vîndut peste 90.700 kilograme miere, o mare cantitate de ceară și 29 kilograme lăptișor de matcă. Aceasta a fost în ultimii patru ani. Ce va fi pînă în 1965? Ne răspunde tovarășul Alexandru Marcovici și se referă la recenta Plenară a Comitetului Central al Partidului.

— Este vorba de sporirea numărului de stupi la 3500-3600, introducerea mecanizării, folosirea de măci ajutoare și roirea intensivă la păchete, practicarea stupăritului în mod rațional, economic la bazele melifere.

Dar acestea sînt numai cîteva din măsurile menite ca gospodăria de stat Piscu Sadovei să contribuie pe măsura posibilităților la realizarea sporului de 8.000 tone miere, spor prevăzut de Documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie s.c. pentru următorii 3-4 ani.

C. MUREȘ

Tehnicianul apicultor Alexandra Marcovici efectuînd controlul unei colonii de albine.

Din realizările SECTORULUI NOSTRU APICOL

O parte a stupinei G.A.S. Piscu Sadovei.

În Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej prezentat la Plenara din 30 iunie — 1 iulie a.c., se subliniază și realizările gospodăriei de stat Piscu Sadovei în această privință, apreciere care pe noi ne bucură și ne încurajează foarte mult.

Sectorul nostru apicol este organizat în trei brigăzi apicole care cuprind 19 stupine cu peste 100 familii de albine pe fiecare vatră de stupină. Două brigăzi sînt de producție, iar una se ocupă de formarea pepinierei de creștere a măteilor cu înaltă productivitate, necesare stupinelor de producție, cît și pentru livrare. Munca în stupine este controlată de un apicultor cu multă experiență, iar în fruntea brigăzilor se află maeștrii apicolți cu înaltă calificare. Din 1948, gospodăria noastră a livrat peste 3.600 familii de albine unui mare număr de gospodării colective, de stat și întreprinderi, contribuind astfel la înființarea a 51 unități apicole noi. Mai trebuie adăugat că gospodăria noastră a constituit și o pepiniară de cadre calificate în această însemnată ramură de producție. Prin cursurile organizate cu o durată de o lună au primit cunoștințe de specialitate peste 320 apicultori din g.a.s., gospodării colective și alte unități.

Producția de miere marfă a crescut an de an. În anul acesta bunăoară, am obținut peste 30.000 kg. miere. Planul a fost îndeplinit în procent de 121 la sută încă de la

primul cules principal (salcîm). La unele stupine s-a realizat o producție aproape dublă față de plan la miere marfă. Pe lângă miere, gospodăria obține de la fiecare familie de albine coa. 400 grame de ceară, iar din anul 1959 se recoltează anual și cîte 10-15 kilograme lăptișor de matcă.

Zona în care se găsește gospodăria este destul de bogată în resurse melifere, cum ar fi salcîmul ce se află în trei mari masive de peste 10.000 hectare, la distanță de 5-10 km. și care formează baza principală de recoltă. În raza de activitate a albinelor se mai găsesc păduri cu esență neagră și moale ca: stejar, arțar, porumbac, păducel, corn, salcie, anin și un întreg conveaz de diferite plante ce înfloresc în primăvară ca brîndușe, viorele, ghiocel, urzică moartă. În bălțile Dumării crește trifoiul, isma creafă, menta de baltă și alte plante pe suprafețe destul de mari.

Pentru asigurarea unei baze melifere și în perioadele critice — iunie pînă la jumătatea lui iulie cînd nu se găsește floră spontană, conducerea gospodăriei a luat măsuri însămișind și anul acesta 50 hectare cu facelia, plantă care înfloresce în acest timp.

Baza meliferă a fost asigurată și prin folosirea în parte a mazărichei din secările de pe nisipuri. În perioada cînd floarea soarelui începe să înflorească, familiile de albine sînt transportate în vetre de cîte 40-50 colonii în apropierea acestui bogat izvor de nectar, contribuind astfel și la polenizarea artificială a acestei culturi.

Pentru a folosi florile de baltă ca cimbrisorul, izma etc., ce se găsesc din abundență în Lunca Dunării, între Gighera și Bistreț și care asigură culesul pînă toamna la căderea brumei, s-au transportat și în această parte familii de stupi. Conducerea gospodăriei studiază acum

posibilitatea cultivării pe suprafețe tot mai mari de plante care produc nectar mult și care au în același timp multiple întrebuințări industriale, ca: rapița, muștarul, coreandru, fenicolul, facelia, precum și sporirea suprafețelor de trifoi și lucernă.

Problema pregătirii cadrelor și ridicării nivelului tehnic profesional al apicultorilor constituie o grijă permanentă a organizației de partid și a consiliului g.a.s., care în perioada de iarnă (noembrie-martie) organizează cursurile profesionale la care participă toți apicultorii și maeștrii apicolți, unde își îmbogățesc cunoștințele în special cu metode noi ale tehnicii avansate. De asemenea, se discută pe larg metodele folosite de frunțașii în producție din unitatea noastră, din țară și de peste hotare, pe care căutăm să le adaptăm la condițiile noastre locale. Pe lângă aceste probleme se predau și noțiuni de botanică cu privire la flora meliferă și plantele entomofile din raza de activitate a zonei noastre. Se studiază factorii pedoclimatici, pentru a putea aprecia mai just puterea de secreție a nectarului raportată la ha. și încercăm să găsim metode de albine ce poate suporta baza meliferă unde se practică stupăritul pastoral pentru a asigura randamentul stupinelor.

Se cuvine în aceste rînduri să evidențiem pe harnicii lucrători din acest sector, și pentru că sînt foarte mulți mă voi mărgini la Marin Florescu, Toma Ionescu, Marin Lazăr, Constantin Păsărică, Dumitru Stan, Ion Negrilă, Constantin Văduva și alții care îngrijesc cu dragoste albinele și obțin în fiecare an rezultate bune în muncă.

ALEXANDRU
MARCOVICI
tehnician apicol
G.A.S. Piscu Sadovei,
raionul Segarcea

Condiții sînt...

Se cer însă și rezultate pe măsură

Ca oricare anotimp și toamna la sosire își are semnele ei. Toamna poate fi de mai lungă durată, cu cer senin. „Frumoasă“ cum se mai obișnuiește să se spună. Ea poate deveni însă și capricioasă. Ai de cules floarea soarelui, porumbul, cartoful, sfecla de zahăr și alte culturi. Dar mai cu seamă ai de arat și semănat grîul, orzul și secara, lucrări de bază de care depinde în măsură hotărîtoare recolta anului viitor. Cînd, și mai ales cum le faci pe toate?

Ne răspund colectivității din Sintana, raionul Criș. „Anul acesta am isprăvit recoltatul cu 15 zile mai devreme decît anul trecut. S-au semănat și 280 hectare cu orz. Sîntem pe terminate și cu semănatul grîului“. Așadar, cei din Sintana si mai sînt multe asemenea exemple în regiunea Crișana și în toate regiunile țării s-au gîndit la folosirea timpului optim pentru fiecare lucrare și nu la eventuala prelungire a toamnei.

Sînt însă, și din păcate destule comune a căror comitete executive și consilii de conducere ale căminelor culturale mai gîndesc ca pe vremea bunicilor. Cum poate fi altfel calificat felul de a gîndi al tovarășilor din comunele Nărtăști și Novileni din raionul Tecuci, comune în care la data de 7 octombrie, nu se însămișase nici măcar un hectar? Cred oare directorii căminelor culturale din comunele susamintite că au făcut totul în sprijinul campaniei agricole? Ori trag nădejde că toamna, atît de darnică de obicei, va ține neapărat seama de unele „scăpări“ ale activității lor și își va prelungi perioada zilelor însoțite pînă cînd vor isprăvi dumnealor progătirile?

Darnic este, ce-i drept, anotimpul în care ne aflăm. Îngăduitor însă nu. Prima jumătate a lunii octombrie a și trecut.

Firește, în zilele ce urmează nu mai poate fi vorba de planuri și măsuri, ci de intensificarea muncii. S-au ținut conferințe și s-au prezentat programe cultural-artistice despre însemnătatea respectării timpului optim la recoltat și însămișat? Foarte bine. Nu se urmărește zi de zi ce s-a făcut, popularizînd harnicia și chibzuința și criticînd delăsarea? Aceasta, se înțelege că nu mai este bine.

Grăbirea recoltatului și executarea în același ritm a însămișărilor de toamnă este o sarcină de

mare răspundere și pentru toți activiștii culturali. Aceasta presupune o activitate cultural-politică multilaterală și neîntreruptă. În centrul atenției trebuie să stea munca de agitație scrisă și vorbită. Gazetele de perete, panourile cu frunțașii în producție, stațiile de radio-amplificare, sărbătorirea frunțașilor, popularizarea metodelor înaintate de muncă sînt doar cîteva din multele forme ce stau la îndemîna activului cultural. Brigăzile artistice de agitație, formațiuni care și-au cîștigat stima și dragostea întregii comune prin operativitatea cu care susțin orice inițiativă bună și prin ascuțitul criticii, au de asemenea, un cuvînt greu de spus. Trebuie doar să prezinte programe artistice variate, interesante, cu un conținut bogat și la temă.

Ori în perioada aceasta tema este folosirea tuturor forțelor existente pentru terminarea la timp a lucrărilor agricole de toamnă.

Realitate și plâsmuire

De la deschiderea actualei sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. a trecut aproape o lună. În acest timp, de la tribuna acestui înalt for internațional, au luat cuvântul numeroși conducători de state și delegați, care au expus punctul de vedere al guvernelor și țărilor lor în cele mai importante probleme internaționale. A. A. Gromiko, ministrul de Externe al U.R.S.S., de pildă, în cuvântarea sa a expus un program ce cuprinde problemele-cheie ale securității internaționale și poziția Uniunii Sovietice față de aceste probleme. Printre altele, ministrul de Externe al Uniunii Sovietice a atras atenția Adunării Generale asupra necesității de a se rezolva cât mai grabnic și rezonabil problema germană, dezarmarea generală și totală, restabilirea drepturilor legitime ale R. P. Chineze la O.N.U., lichidarea colonialismului ș.a.

În legătură cu dezarmarea generală și totală, bunăoară, U.R.S.S. propune ca această problemă să fie discutată și rezolvată împreună cu problema interzicerii experiențelor cu arme nucleare; problema germană să fie rezolvată prin încheierea unui tratat de pace cu ambele state germane existente (R. D. Germană și R. F. Germană); R.P. Chineză să-și reia locul ce i se cuvine de drept la O.N.U., iar ciankașistul să fie înlăturat, el nereprezentând de fapt pe nimeni. Deși aceste propuneri sînt clare și rezonabile, cercurile diriguitoare din Occident în frunte cu cele din S.U.A. nu vor să dea dovadă nici de astă dată de înțelegere. Ele nu vor să abordeze în mod constructiv rezolvarea principalelor probleme ce se ridică în prezent în fața omenirii și confundă propriile lor plâsmuiți cu realitatea. Ele își închipuie de pildă, că dacă nu recunosc R. D. Germană sau R.P. Chineză, atunci acestea nici nu există. În fond, atît R.D. Germană cît și R.P. Chineză sînt o realitate. Ele există, indiferent de voința S.U.A. și a celor ce le sprijină.

În legătură cu dezarmarea, generală și totală, guvernanții din S.U.A. se străduiesc să minimalizeze pe cît posibil această problemă și depun eforturi susținute pentru ca problema dezarmării generale și totale să fie ruptă de problema încetării experiențelor cu arme nucleare. Manevra e cusută cu ață albă. Se vede cît de colo că punînd în acest fel problema, oficialitățile din S.U.A. și sprijinitorii lor vor să folosească tratativele pentru a adormi vigilența popoarelor și a continua nestingherite cursa nebunească a înarmărilor. Ele urmăresc în același timp să priveze în mod unilateral Uniunea Sovietică de posibilitatea de a-și menține la nivelul convenit capacitatea de apărare în fața războiului care se pregătește împotriva ei și împotriva tuturor statelor iubitoare de pace.

Politica nerealistă a puterilor occidentale este condamnată de cercuri tot mai largi ale opiniei publice mondiale, care cer ca Occidentul să adopte o poziție mai realistă. Sub presiunea opiniei publice, pînă și J. Kennedy președintele S.U.A. a fost nevoit să recunoască recent că în politica Statelor Unite se impun anumite schimbări care să țină cont de deosebirea dintre realitate și plâsmuire, de ceea ce este de lungă durată și ceea ce este vremelnic, de ceea ce este important și de ceea ce este neimportant.

În prezent, cînd omenirea trece prin momente destul de grele, cînd aștătorii la un nou război zăngănesc tot mai puternic armele, popoarele lumii cer cu stăruință ca Occidentul să tragă învățăminte din greșelile trecutului, și să contribuie astfel la rezolvarea rezonabilă a principalelor probleme internaționale.

O demonstrație din Vietnamul de sud împotriva imperialiștilor americani și a lui Ngo Dinh Diem.

Mizeria și teroarea din Vietnamul de sud

Zilnic parvin noi știri despre revoltele țărănești, despre lupta armată de partizani din Vietnamul de sud împotriva tiranicului regim ngodinhdiemist instaurat în această țară de imperialiștii americani. Agenția „France Presse” anunță, bunăoară, că din martie pînă în septembrie, numai grupurile de partizani alcătuite din țărani au lichidat cîteva regimente de poliție și jandarmi sud-vietnamezi. Instabilitatea regimului a determinat S.U.A. să pregătească trimiterea în Vietnamul de sud a unor unități militare de ocupație, doar doar vor reuși să amîne sfîrșitul regimului lui Ngo Dinh Diem, în timpul căruia Vietnamul de sud a devenit un adevărat iad pentru cei ce muncesc.

Referindu-se, de pildă, la țărănime, care alcătuiește masa imensă a populației, ziaristul american Colegrove scrie: „Jefuită de pămînt, mereu la discreția cămătarilor, a băncilor agricole, mereu la cheremul armatei, care confiscă pămînturi în scopuri militare, lipsită aproape de

orice bun material, țărănimea trăiește o viață de iad, singura alternativă fiind moartea prin foame sau revoltă”.

Chiar statisticile agricole oficiale ale clișii lui Ngo Dinh Diem recunosc că de cînd țara a încăput sub ocupația americană, viața satelor a regresat enorm, iar ziarul oficial sud-vietnamez „Cach Mang Quoc Gia” este silit să recunoască și el că: „în ultimii șapte ani satele noastre (satele din Vietnamul de sud - n.n.), s-au împotmolit în ruină, țărănimea trăind din ce în ce mai rău”. Faptele stau mărturie că tonul plîngăreț al ziarului de mai sus nu poate nici pe departe să redea adevăratul dezastru în care se zbat peste 18 milioane de țărani sud-vietnamezi, căci numai 1.500.000 dintre ei posedă cîte o sfoară de pămînt. Restul de 16.500.000 trăiesc continuu înfometaji, slugărind pe ici pe colo. Mii de sate nu au case durate trainice, nu au școli, dispensare. Bolile fac adevărate ravagii. Numai anul trecut au pierit din cauza diverselor epidemii 200.000 de oameni, în special copii.

În timp ce clica de profitori autohtoni și străini se îmbuibă din nenorocirea poporului,

acesta cade jertfă impozitelor, a jandarmilor și polițailor. Desele revolte din Vietnamul de sud, revolte datorate mizeriei și terorii fără margini, sînt înăbușite tiranic. În ultimii ani, pentru a rupe pe partizani de bazele lor de aprovizionare, autoritățile din Saigon au strămutat 5.000.000 de oameni din nordul țării în regiuni măștiuoase din sud, regiuni unde traiul este aproape imposibil. Aceste zone de strîmtoare, denumite fătarnic „zone de prosperitate”, sînt în fond lagăre de concentrare. Aici, zeci de mij de copii au fost închiși împreună cu părinții lor, trăind o viață de deținuți, înapoia sirmelor ghimpate. Agenții ngodinhdiemiști se dedau la cele mai mari cruzimi, ajungînd pînă la decapitarea și măcelărirea copiilor patrioților vietnamezi care continuă să se revolte chiar în aceste lagăre.

„Așa arată realitatea din Vietnamul de sud, țară circumvită de un regim satrapic, un regim în care teroarea fascistă face ravagii. Vietnamul de sud este o adevărată ocnă pentru popor, unde stăpînește un regim care și-a atras, pe bun temei, hula întregii lumi progresiste.

P. TATARU

Din șapte în șapte zile

Mina ultracolonialistului francez.

Sahutînd noile state independente, delegatul Australiei la O.N.U. a declarat că Noua Guinee nu este încă pregătită pentru... independență.

Vorbe și fapte...

Oficialitățile franceze se eschivează de a participa la dezbaterile marilor probleme.

Politica străfului.

NOTE POLITICE

Cine se aseamănă...

Recent, corespicientul din Roma al săptămînalului britanic „The Observer” relatează că foștii fasciști italieni îi sprijină activ pe membrii organizației ultracolonialistilor francezi O.A.S. (Organizația Armatei Secrete - n.n.). Numeroși membri ai acestei organizații se află în Italia. Printre ei este și Jacques Soustelle, care locuiește într-o vilă la Santa Marinella din apropierea Romei.

Cu ce se ocupă membrii O.A.S.? E bine de știut că numeroasele asasinat, exploziile bombelor „plastice” care s-au produs în redacțiile diferitelor ziare și în casele unor oameni politici sînt „opera” acestei organizații. Potrivit unor calcule făcute de ziarul francez „Les Echos”, numai din aprilie și pînă acum teroriștii din

O.A.S. au pus la cale peste 1.420 de explozii.

Iată dar pe cine sprijină fasciștii italieni. Un vechi proverb glăsuiește: „Cine se aseamănă, se adună”. Fasciștii italieni și cu cei francezi și-au dat mina. Alte comentarii sînt de prisos.

Învierea unui cadavru

Cu cîteva timp înainte de invadarea Cubei de către contrarevoluționarii înarmați și sprijiniți de monopoliiștii din S.U.A., pe teritoriul Statelor Unite se formase un „guvern provizoriu” în frunte cu transfugul cuban Jose Miro Cardona. După înfrîngerea rușinoasă suferită de invadatori, amintitul „guvern” și „primul său ministru” au dispărut de pe arena politică.

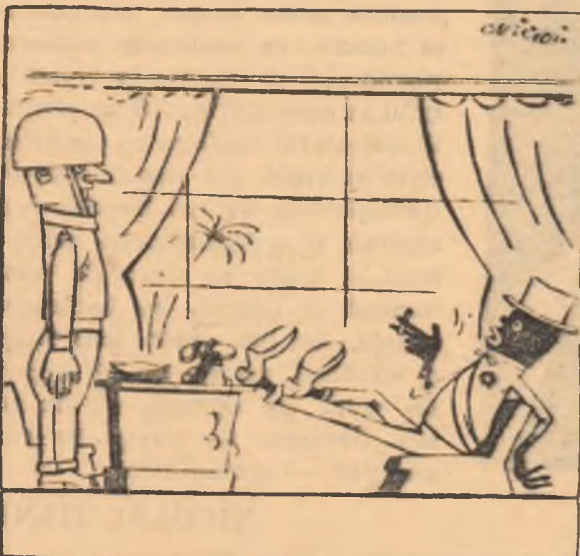
Iată însă că în aceste zile, agențiile de presă anunță din nou că la Miami (S.U.A.)

a fost reorganizat așa-zisul „Consiliu revoluționar cuban” și se pregătește formarea unui nou „guvern provizoriu”, sub președinția aceluiași Jose Miro Cardona.

Stă, fără îndoială, în putința monopoliiștilor din S.U.A. de a readuce din nou pe arena politică pe Cardona. Ei pot revînta acest cadavru politic și pot forma în eprubetă chiar un „guvern” condus de el. Nici o forță din lume însă nu poate oprimi mersul victorios înainte al eroicului popor cuban, care eliberat din cătușele imperialismului își construiește, prin muncă pașnică, un viitor luminos. Morții nu se întorc de la groapă. Iar Miro Cardona nu este decît un cadavru politic, aruncat de mult la lada de gunoi a istoriei de către eroicul popor cuban.

L. SIMION

După 23 de zile de tratative, Comandamentul O.N.U. din Congo a făcut noi concesii lui Chombe, menținînd separarea de Congo a provinciei Katanga.

Comandamentul O.N.U. „în tratative” cu Chombe II

Oameni pe măsură

În orașul Denver (S.U.A.), a fost descoperită o bandă de spărgători compusă în întregime din polițiști, șerifi și agenți ai F.B.I.

(Ziarele)

O bandă travestită-n uniformă, Deci lupul pus la stîna păzitor l... Scandalu-acesta nou, uluitor, Doborâra (deocamdată) orice normă.

Primindu-și „arta” după „arta” lor Și după post (luat prin filodormă!) Lucrau „băieții” pe-o rețea enormă Și, natural, se descurcau ușor.

Dar, uite (nu știu cum!) se rupse craca Iar în Denver poliția, săraca, Rămîne fără oameni, mi se pare...

Și, totuși, guvernanții nu sînt triști: Vor angaja în loc, ca polițiști, ...Alți spărgători ieșiți din închisoare!

STELIAN FILIP

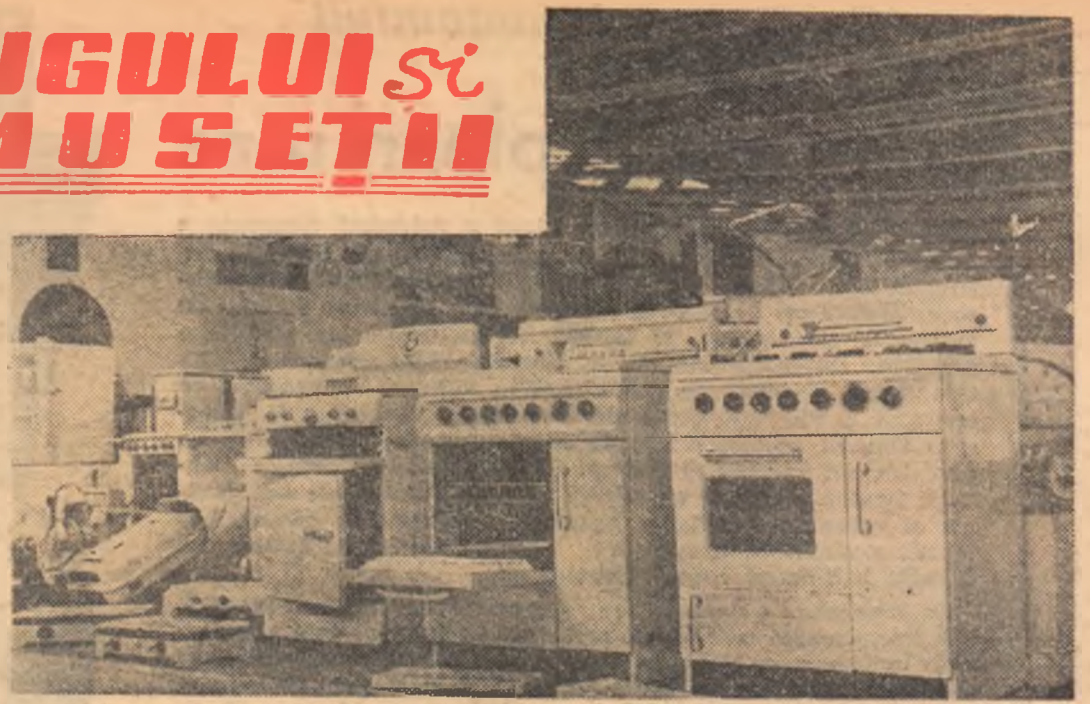

OGLINDA a BELSUGULUI și FRUMUȘETII

Ornașe ne-am găsi, la locul nostru de muncă, la oraș sau într-un sat, străbătând drumurile țării sau în ceasurile de liniște din sinul familiei, ne dăm seama în fiecare clipă cum se îmbunătățește și se înfrumusețează viața noastră. Măsurăm mereu înfăptuirile poporului nostru harnic și înzestrat, condus de partidul clasei muncitoare. Și oricât ne-am strădui să uităm trecutul întunecat, nu ne putem opri să nu-l judecăm mereu și să-l condamnăm. Sintem încă destul de aproape de acest trecut, doar o viață de copil ne desparte de el, dar cu alți mai mărețe și impresionate ni se par înfăptuirile poporului eliberat. Oricât de atenți am fi, oricum am încerca să cuprindem totul ne este greu. Numeroase sînt împrejurările în care, sub ochiul nostru uimit, se rîndesc ca într-un vis sau ca într-un film minunile ieșite din mințile noastre. Și nouă înșine nu ne vine să credem că numai în câțiva ani ne-am făcut o industrie care se poate lăuda la întrecere cu industria de veche tradiție, că mărfurile noastre sînt tot mai căutate peste hotare și ele străbat lumea ducînd pretu-

acolo și au stat rabaționi la rîncă să vadă cu o clipă mai devreme progresele uimitoare realizate de industria noastră de bunuri de larg consum.

Și de atunci șirul de oameni nu se mai sfîrșește. Îndată ce pătrund în sala imensă inundată de lumina fluorescentă, le vezi strălucind în ochi bucuria care izvorăște din sentimentul că tot ce se află acolo este făcut pentru îndestularea și fericirea lor. Chiar de la intrare și se dă o hîrtie pe care să însemni ce și-a plăcut mai mult. Care lucruri ai vrea să se pună mai curînd în vânzare. Așadar, nu este vorba de o simplă expoziție, ci de o adevărată constatare între masele largi de consumatori și muncitorii sutelelor de fabrici care se străduiesc să împlinescă nevoile noastre și setea noastră de frumusețe. Încotro să-ți îndrepti mai întii privirea? Iată niște aparate de uz casnic: aragazuri, frigiderice și răcitoare, aspiratoare de praful, mașini de spălat rufe, de curățat zarzavaturile, mult îmbunătățite, ușoare, cu o linie simplă, adevărate podoabe într-un cămin. Și mai departe: aparatele de

Noi tipuri de aragazuri.

altădată importate și hărăzite doar celor avuți, se înfățișează într-o mare varietate, la prețuri la îndemîna tuturor.

Cu mintea și minile noastre

Treci mai departe prin fața standurilor, păstrînd în suflet mîndria că

nur ce cuceresc an de an medalii de aur la concursuri internaționale, dulceață și lichioruri. Privind toate acestea, te gîndești la oamenii care le-au făcut, te gîndești nu fără un puternic sentiment de mîndrie la minunații oameni ai muncii din industria noastră socialistă și de pe ogoarele patriei. Ai vrea ca de aici, din mijlocul acestor bogății, să le trimiți salutul și recunoștința ta, și nu te mai miră că la tirgurile și expozițiile din străinătate mărfurile noastre stîrnesc admirație, că aceste mărfuri aduc țării venituri importante. Dar îmbrăcămîntea? Am depășit tîra în care trebuia să ne îmbrăcăm oricum, numai să ne îmbrăcăm, pentru că prea mult urblaserăm în zdrențe și în picioarele goale pe vremea vechiului regim. Acum vrem să ne îmbrăcăm frumos, cu lucruri fine, să avem haine după gustul fiecăruia. Aici se completează cele mai multe din chestionare. Fiecare vrea să vadă cît mai curînd pe piață cutare stofă, cutare mîtasă, această cravată, acești ciorapi, aceste costume sau paltoane. Și însemnînd pe hîrtie această dorință a lui, cetățeanul știe că ea va fi cercetată cu atenție, că se va ține seamă de ea, pentru că toate eforturile sînt îndreptate spre satisfacerea lui! Se observă ușor că toate modelele de îmbrăcămînt și o tăietură nouă și frumoasă, ocolindu-se podoabele fără folos și ușuratică. Industria noastră de haine ține seama de gustul sănătos al omului de la noi și nu este sclăv de modei țipătoare a apusului unde gusturile clienților sînt pervertite de către negustorii hrăpăreți. Sute de modele de încălțămînt vin să completeze acest stand, poate cel mai bogat și care vorbește și el despre creșterea nivelului de trai al poporului nostru. Se află aici încălțămînt pentru toate vîrstele, pentru toate gusturile.

Fără îndoială că un simplu articol de ziar nu poate să vorbească despre toate standurile, despre zecile de mii de obiecte expuse. Nu este nici un sector de viață care să nu-și afle aici obiectele lui frumoase și utile, nu este uitată nici una din nevoile și preocupările omului modern. Ceasurile lui de odihnă, serile liniștite, distracțiile lui în concediu, la munte sau la mare, își vor găsi obiectele necesare, lucrate cu aceeași migală, cu aceeași grijă pentru frumos. Din loc în loc se pot citi unele cifre care arată dezvoltarea industriei respective pînă acum și de acum încolo.

Trecînd prin această expoziție, vizitatorul are nu numai prilejul unei incintări și al unei mari bucurii. El este îndemnat să gîndească, să gîndească asupra trecutului și asupra viitorului. El își aduce aminte că toată această sumedenie de lucruri frumoase se realizează într-o vreme în care la noi, sub conducerea înțeleaptă a partidului, iau naștere uzine uriașe, hidrocentrale și furnale, se scotocesc adîncimile pămîntului și se scot la iveală bogății la care nici nu visam altădată. Și vizitatorul înțelege că roadele industriei grele, ale electrificării țării, descoperirea de noi bogății, mecanizarea și automatizarea altor fabrici și uzine se revărsă asupra noastră a tuturor, ne împodobesc casele, ne fac copiii mai frumoși și sănătoși, ne dau poartă și putere de viață, ne apropie cu un ceas mai devreme de vîrstă de aur a omenirii — comunismul.

NICOLAE JIANU

Articolele de uz casnic sînt mult apreciate de vizitatori.

Obiecte de artă din ceramică, porțelan și sticlă.

tindeni mesajul libertății și priceperii noastre.

De curînd, s-a deschis la București cel de al III-lea Pavilion de mostre de modele alese din toate sectoarele industriei noastre de bunuri. În ziua în care s-a deschis această expoziție, încă din primele ceasuri ale dimineții, mii de oameni se îndreptau spre locul acela așezat între monumentala Casă a Științei și întinderea albastră a lacurilor. Mii de oameni s-au dus

radio, magnetofonice și picupurile în forme și culori care incită privirea. Aci priceperea tehnică se îmbină cu gustul artistic, cu acea nelincetată rîncă de a face ca totul în jurul nostru, în casa noastră, să fie frumos și odihnitor. Curînd, aceste noi modele de aparate de uz casnic, mai perfecționate și mai ieftine, se vor afla în magazine, vor ajunge în casele oamenilor muncii de la oraș și sate. Produsele de porțelan și faianță,

tot ce vezi este făcut aici la noi, de minile noastre, din materiale zămislite aici, pe pămîntul nostru bogat, odinocă îndelung jefuit de capitaliștii români și cei veniți de aiurea ca niște păsări de pradă. Știam că avem o țară bogată, dar nici măcar privirea nu ni se apropia de darurile naturii noastre. Standul industriei alimentare expune acum mărfuri destinate maselor largi. Zeci de sortimente de făinoase, pescărie, brînzeturile, cămuri conservate, vi-

Sectorul cu produse piscicole.